

[Robert Christensen.]

me, at være forebyggende fremfor at være helbredende, og jeg mener, det må være i vores interesse, at vi, især da vi efter mange års vaccinationer vel kan være ret modtagelige for sådanne sygdomme, garderer os imod dem. Også det vil jeg gerne anbefale.

Med hensyn til vor gæstearbejderpolitik er det vor opfattelse, at man bør have den lagt ud i de lande, hvor vi ønsker at hente arbejderne fra. Det kan ikke være rigtigt, som det ofte er sket, at de rejser til Danmark og skaffer sig arbejdstilladelse på en mere eller mindre pæn måde. Jeg tror, vi må have, om ikke en afdeling af vores arbejdsformidling, så i hvert fald noget lignende ude i de lande, hvor vi henter dem, sådan at de får så megen oplysning som muligt ikke alene om arbejdsforhold og lønforhold i Danmark, men i det hele taget om det danske samfund og om danskernes måde at leve på. Det vil jeg gerne anbefale, hvis det kan lade sig gøre.

Den indslusning, vi skal have, må vi se at få bragt orden i ved at benytte den ventetid, vi nu har, dertil. Dernæst tror jeg, det er væsentligt, at vi får givet dem den nødvendige rådgivning — socialrådgivning og anden form for rådgivning — således at vi får lært disse mennesker, hvordan leveformerne i Danmark er, så at de skiller sig mindre ud fra den danske befolkning.

Jeg kan ikke tilbageholde en slutbemærkning. Det er ikke altid, disse fremmedelementer i vor befolkning bliver behandlet så pænt, som de burde behandles. Her i Danmark er der mange mennesker, der har forfærdelig travlt med at gøre opmærksom på det, når man andre steder i verden behandler mindretal intolerant. Jeg tror nok, at vi danskere også her bør vise, at vi er villige til at leve op til kravet om den fornødne tolerance. Det er nødvendigt, for at vi kan have et indslag af gæstearbejdere gående hos os og det kan gå gnidningsløst.

Erik Hansen (Ålborg amt): Må jeg indledningsvis takke arbejdsministeren for redegørelsen om gæstearbejderproblemerne og for den betænkning, der på afgørende vis trækker problemerne frem og på flere måder peger på veje til løsning af dem.

Det problem, vi har fået i de seneste år og

vel stærkest i de sidste par år, hvor tilgangen af udenlandsk arbejdskraft er vokset, bliver ligesom sat i de rette proportioner, og de føles vel mindre, når de sættes i forhold til den tilgang, der har været i vore nabolande. Af betænkningen fremgår, at antallet af udlændinge beskæftiget her i landet med et rundt tal ligger på 35.000 pr. 1. oktober i år. Heri er ikke medregnet svenske, norske og islandske statsborgere; disse regnes som bekendt ikke med, når det drejer sig om arbejdstilladelser.

Tallet 35.000, omkring 2 pct. af det samlede antal lønmodtagere her i landet, kommer fra ikke mindre end 40 forskellige lande. Jeg tror, at det for mange egentlig er antallet af de lande, hvorfra gæstearbejdere kommer, der virker mest imponerende, selv om man nok skal gøre sig klart, at der er nogle af de 40 lande, hvorfra der ikke kommer ret mange gæstearbejdere, medens de kommer i større tal fra enkelte lande.

Tallet 35.000 kan synes stort i forhold til, hvad vi er vant til, men som det fremgår af betænkningen, er tallet i vore nabolande og de lande, som vi ofte sammenligner os med, betydelig større. I Sverige er der ikke færre end 220.000 fremmedarbejdere. I dette tal indgår ganske vist fremmedarbejdere eller gæstearbejdere fra de øvrige nordiske lande; det giver et samlet tal af gæstearbejdere i Sverige på 7 pct. af arbejdsstyrken. I Luxembourg, det lille land, er der 30.000 gæstearbejdere eller 30 pct. af arbejdsstyrken. I Schweiz er der 600.000, også 30 pct. af den samlede lønmodtagerstyrke; i Vesttyskland er der 1,8 mill. eller 9 pct.; i Holland 100.000, 3 pct.; i Belgien 210.000, 8 pct., og går man videre til England, til Frankrig, de gamle kolonilande, er tallet også her ganske betydeligt, vel nok først og fremmest på grund af disse landes særlige historiske forhold.

En nøjagtig opgørelse over gæstearbejdernes oprindelseslande har det ikke været muligt for mig at fremskaffe; i hvert fald ikke hvis den skal være ganske nøjagtig, men af udvalgets betænkning fremgår, at 9.000-10.000 er fra de såkaldte Middelhavslande: Jugoslavien, Tyrkiet og Marokko, og at det er gæstearbejdere fra disse lande, der er kommet hertil i stigende tal sommeren igennem. Det er de sidstnævnte, ca. 10.000, ud af